

מת (ירושלים) 36307-09-25 - מדינת ישראל נ' סלמאן ביבי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 36307-09-25 מדינת ישראל נ' ביבי(עציר)

לפני כבוד השופט אופיר טישלר

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיב
סלמאן ביבי (עציר)

ב"כ המבקשת

ב"כ המשיב עו"ד סאמר סורחי ועו"ד חלאילה חדר

החלטה

- נגד המשיב הוגש, ביום 14.9.25, כתב האישום שבו יוחסה לו עבירת חבלה כשהעברין מזוין.
- כעולה מעובדות כתב האישום, במועד ביצוע העבירה לכאורה עבד המשיב בחברת "א.ט. שירותים משפטיים", המספקת בקבלנות שירותים שונים (להלן - **החברה**), ובין היתר - הריסת מבנים לא חוקיים לגופי האכיפה השונים במדינת ישראל. ביום 5.9.25, בשעת צהרים, בוצע פינוי הגבעה "מעלה תדהר" בגוש עציון באמצעות החברה. במסגרת הפינוי פורק אוהל שהוקם במקום, נלקחו חפצים מהמקום, ואלה הוכנסו לנגר שחובר לרכב של החברה. המשיב ישב ברכב ביחד עם עובדים נוספים של החברה (להלן - **הפועלים**).
- במהלך אירוע הפינוי הגיעו לגבעה אנשים (להלן - **האחרים**) שהתקהלו במחאה על פינוי הגבעה. המתלונן, מר נ"ד, נמנה עם האנשים שנמצאו ומחו במקום. בשלב מסוים החל הרכב עם הנגרר לנסוע מהמקום, ביחד עם רכבים נוספים של החברה. כשהבחינו האחרים בחפצים השייכים שלהם שהיו מונחים בנגרר, טיפסו על הנגרר החלו ליטול מתוכו את החפצים. המשיב והפועלים האחרים שישבו ברכבי החברה, יצאו מהרכבים, ובמקום פרצה קטטה בין האחרים לפועלי המנהל. במהלך האירוע נטל המשיב בידו מוט ברזל, הגיע אל המתלונן מאחור, הכה אותו בראשו באמצעות מוט הברזל, ונמלט. כתוצאה מהמכה נגרמו למתלונן חבלות בדמות שני חתכים אורכיים בראשו, והוא פונה לבית החולים שם נסגרו החתכים.

3. עוד טרם הגשת כתב האישום, ביום 6.9.25, שוחרר המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית החל מהשעה 15:30 ועד לשעה 9:30 בבוקר, איסור כניסה לגוש עציון, איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים, וערובות כספיות. עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להארכת תוקף התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב, עד לתום ההליכים.

4. בדיון שהתקיים ביום 21.9.25 חלקו באי כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה. לאמיתו של דבר, מרבית עובדות כתב האישום אינן במחלוקת, והמחלוקת מצטמצמת לטענות הבאות: במישור העובדתי המשיב מכחיש שנהג באלימות במהלך האירוע. קיים אמנם תיעוד מצולם של אירוע התקיפה, אך לטענת המשיב הוא אינו הדמות שמופיעה בסרטון ותוקפת את המתלונן. לטענת באי כוח המשיב, הסרטונים שעליהם מבוססת טענת הזיהוי, אינם קבילים, שכן כלל לא ידוע מי צילם את הסרטון המפליל, והלה ממילא לא נחקר. מעבר לכך, לטענתם, מדובר בסרטון מגמתי שצולם מזווית מסוימת במטרה להפליל את המשיב ואת הפועלים האחרים. במישור של הגינות ההליך טענו באי כוח המשיב לאכיפה בררנית. לטענתם, קיימות די והותר ראיות לכך שגם הפועלים הותקפו בידי האחרים, מתיישבים יהודים, אלא שבאורח מוזר, כתב אישום הוגש רק נגד המשיב ולא הוגש ולו כתב אישום אחד כנגד מי מהאחרים.

5. באת כוח המבקשת הפנתה בטיעונה לסרטון קצר שבו ניתן לראות את אירוע התקיפה. המבקשת הפנתה לתמונה של המשיב בעת מעצרו, כשלדבריה ניתן לזהות שהכיתוב על חולצתו זהה לכיתוב על חולצת הדמות של התוקף שנראית בסרטון. בהתייחס לטענת האכיפה הבררנית טענה באת כוח המבקשת, כי נגבו הודעות מכלל המעורבים שהיו במקום אך לא נאספו ראיות שניתן לבסס עליהן כתבי אישום כנגד מי מהאחרים.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

6. דו"חות הפעולה - עיון בדו"חות הפעולה של שוטרי מג"ב ושל החיילים שאבטחו את פעולת הפינוי מעלה כי ביום האירוע, 5.9.25, סמוך לשעה 13:00, בוצע פינוי של גבעה שנקראת "מעלה תדהר". הפינוי בוצע בין היתר בסיוע פועלים של החברה, מטעם המנהל האזרחי. לאחרים, מתיישבים יהודים, הוצג צו שטח צבאי סגור, ורכבי החברה שעליהם החפצים של המפונים החל לרדת מהגבעה. הרכבים של הפועלים נסעו בראש השיירה ובנקודה מסוימת חסמו האחרים את השיירה והתפתח אירוע אלים בין האחרים לבין פועלי המנהל. אנשי כוחות הביטחון הגיעו לנקודת החיכוך מעט באיחור. בדו"חות הפעולה תיארו אנשי כוחות הביטחון את האירוע באופן דומה: מספר רב של מתיישבים יהודים עט על רכבי החברה והחלו ליטול מהנגרר של רכב החברה חפצים, קרשים ומוטות ברזל. כפי הנראה, אחדים מהמתיישבים תקפו את פועלי המנהל והללו הגיבו באלימות, בין היתר באמצעות מוטות ברזל. אנשי כוחות הביטחון הפרידו בין המחנות. במהלך האירוע נפצע המתלונן ממכת מוט ברזל בראשו, וכן נפצעו שני פועלי מנהל.

7. הסרטונים - חומר החקירה כולל מספר סרטונים, מהם שניים שמסייעים בהבנת האירוע.

א. **הסרטון הראשון** (קובץ מס' 15) תועד על ידי רחפן, אורכו 1:07 דקות. בקטע המצולם ניתן לראות את השתלשלות האירועים במבט מלמעלה. ניתן לראות בין היתר את השער שנסגר בפני שיירת רכבי המנהל, ואת האחרים - קבוצה המונה לכל היותר עשרה - ניגשים לנגרר ונוטלים מתוכו חפצים (בין היתר מזרנים ומיטות). פועלי המנהל נראים יוצאים מהרכב ומותקפים על ידי כמה מהאחרים. האחרים נוטלים מהנגרר מוטות ברזל. אחד מהאחרים משליך לעבר אחד הפועלים מוט ברזל (מונה 00:34). הפועלים גם הם נוטלים לידיהם מוטות ומקלות ונראים כמתגוננים, בעוד האחרים נסוגים לאחור. מדובר בסרטון קצר שמתעד בעיקר את תחילת האירוע.

ב. **הסרטון שני** (קובץ מס' 16), אורכו 1:27 דקות. הסרטון, כפי שניתן ללמוד מחומר החקירה, צולם במצלמת טלפון נייד כנראה על ידי אחד האחרים, והועבר בעילום שם לרבש"ץ היישוב מיצד. הרבש"ץ מסר למפקד הכוח כי הוא אינו יודע את זהות האדם שצילם את הסרטון, וכי הוא קיבל את הסרטון באמצעות הרשתות החברתיות. מכל מקום, מצפייה בסרטון ניתן להסיק כי מדובר בסרטון אותנטי ורציף שצולם במקום האירוע ובזמן ההתרחשות המתוארת בכתב האישום. הסרטון מתעד קטע קצר של האירוע, לקראת סופו. ניתן לראות מספר מעורבים, משני הצדדים, כשהם אוחזים בידיהם מוטות ברזל ארוכים. מיד בתחילת הסרטון, בימין המסך, נראה אדם לובש חולצה שחורה רץ לעבר אדם הלובש מכנסי ג'ינס כחולים. במהלך הריצה אוחז בעל החולצה השחורה בשתי ידיו מוט ברזל ארוך שאותו מניף מאחורי ראשו, ומנחית אותו בעוצמה על ראשו של האדם בעל הג'ינס, שנשאר כורע על הקרקע ונראה מתקשה להתרומם. התוקף שמט את המוט מידי לאחר החבטה, שכן ניתן לראות שבמנוסתו מהמקום הוא אינו אוחז במוט. נראה כי בשלב זה, בעקבות האירוע האלים שתואר ובחסות כוחות הביטחון שהגיעו למקום, מופסקת האלימות בין הקבוצות.

8. זיהוי המשיב - בחקירה נגבו הודעות המעורבים משני הצדדים הנצים. האחרים ופועלי המנהל האשימו אלה את אלה באחריות להתרחשות האירוע האלים, אך אין מחלוקת כי האדם שהותקף באמצעות מוט ברזל, כפי שניתן לראות בסרטון, הוא המתלונן. המתלונן מסר כי הוא הותקף מאחור ולכן לא ידע לומר מי האדם שהכה אותו. המשיב עצמו הכחיש כאמור את המיוחס לו. ואולם, כמה מהמעורבים האחרים, דווקא מקבוצת פועלי המנהל, זיהו את המשיב עם הדמות שנראית בסרטון מכה את המתלונן. מוחמד כנעאן, המועסק על ידי החברה, ולו היכרות מוקדמת עם המשיב, הכחיש בתחילה שמי מהפועלים החזיק במוט ברזל נגד המתיישבים, אך משהוצג לו הסרטון אישר כי הוא עצמו החזיק במוט ברזל, וכן אישר כי הוא מזהה את המשיב כמי שהכה את המתלונן. לשאלות החוקר השיב כנעאן כי הוא זיהה את המשיב לפי בגדיו ומבנה גופו (הודעת כנעאן מיום 5.9.25). גם מג'די חאמד, העובד עם המשיב בחברה, זיהה את עצמו בסרטון, ואת המשיב כמי שרץ בתחילת הסרטון (הודעת חאמד, 5.9.25). בנוסף, קיים דמיון רב בין פרטי הלבוש של המכה, כפי שהוא נראה בסרטון, לבין הבגדים אותם לבש המשיב עת שנחקר כאמור זמן קצר לאחר האירוע.

9. כאמור, אין מחלוקת כי המתלונן הותקף על ידי אחד מהפועלים באמצעות מוט ברזל וכן אין מחלוקת לעניין הנזק שנגרם לו. לטעמי, די בראיות הזיהוי - הסרטון, הודעות העדים המזהים,

שלם היכרות מוקדמת עם המשיב, והדמיון בפרטי הלבוש - כדי לבסס את קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב הוא שביצע את התקיפה.

10. נתתי דעתי לטענת באי כוח המשיב לעניין קבילות הסרטון. ואולם, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור, כי על אף שהסרטון התקבל ממקור לא ידוע, בשים לב למהות ההליך - מעצר עד לתום ההליכים - יש לקבוע כי הסרטון קביל ומשקלו יוכרע בהליך העיקרי.

11. חלק מטענות המשיב נגד הסרטון נוגעות, הלכה למעשה, לכלל הראיה הטובה ביותר. אלא שכידוע, בפסיקת בית המשפט העליון "ניכר כרסום בכוחו של כלל הראיה הטובה ביותר, כאשר נרשמת מגמה להכיר בהעתק ראייה ככל שאין חשש לאמינותה" (בג"ץ 1433/18 **פלוני נ' בית המשפט המחוזי בבאר שבע** (12.4.2018)). לאמיתו של דבר, השתרש בפסיקה הכלל, שלפיו - "בהיעדר חשש לאמינות ה'העתק', לא יהיה באי הבאת המסמך המקורי כשלעצמו כדי לכרסם בתשתית הראייתית של בעל הדין העושה בו שימוש" (ע"א 9622/07 **הולין נ' קופת חולים כללית של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל** (16.11.2010)).

12. בנתון לאמור אני סבור כי אין מניעה לקבל קובץ דיגיטלי המכיל תמונות או סרטונים, גם בהעדר מקור, וגם כאשר לא ידוע מי צילם או ערך את הסרטון, וכפועל יוצא מכך הוא אינו מעיד. המבחן ביחס לראיות אלו אינו של קבילות אלא של המשקל שיהיה על בית המשפט לתת להן, ומשקל זה ייקבע בכל מקרה לפי נסיבותיו. יפים לעניין זה דברים שקבע בית המשפט העליון בע"פ 4481/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.11.2016):

"לאור ההתפתחויות הטכנולוגיות, המצמצמות את הפער שהיה בעבר בין מסמך מקור להעתקו, ולאור הגמשת כללי קבילות הראיות ומתן הדגש לשאלת משקלה של הראיה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקלטה. זאת, ככל שבעל הדין, המבקש להגישו, מצהיר כי ההקלטה המקורית אינה ברשותו, וההעתק נחזה להיות העתק מהימן של אותה הקלטה. במצב דברים זה, יהא מקום לשקול את פסילת העתק ההקלטה כראיה, רק מקום בו המבקש את הפסילה, יציג ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי ההקלטה מזויפת. אחרת, אין לפסול את ההקלטה, על יסודו של כלל "הראיה הטובה ביותר", וזאת בלבד. אין צריך לומר, כי השגות בדבר איכות ההקלטה או מהימנותו של המקליט יילקחו בחשבון בעת קביעת משקלה של הראיה" (שם, בפסקה 28).

13. במקרה זה כאמור, ניתן לשער שהסרטון צולם על ידי אחד המעורבים או הנוכחים מקבוצת "האחרים", ומשכך, מטבע הדברים, הוא מתעד את התנהלות קבוצת הפועלים באירוע. אין לדעת אם מדובר בחלק מסרטון ארוך יותר או אם ישנם בנמצא סרטונים נוספים שתיעדו את האירוע או חלקים ממנו. כך או אחרת, אני מוצא כי אין חשש שהסרטון אינו משקף באופן אותנטי את שהתרחש במקום האירוע.

14. זאת ועוד, כידוע, גם מקום בו הראיה לכאורה אינה בלתי קבילה בעליל, יש לברר את שאלת קבילותה בהליך העיקרי, ובינתיים ניתן לראותה כראייה לכאורה לצורך המעצר עד לתום

ההליכים.

15. אשר לטענת באי כוח המשיב כי הגשת כתב האישום נגד המשיב מהווה אכיפה בררנית, לאחר שעיינתי בתיק החקירה אני מוצא לדחות את הטענה. אכן קיימות ראיות לכאורה לכך שגם אחדים מקבוצת הפועלים נחבלו במהלך האירוע, אלא שחומר החקירה אינו מגבש תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום נגד מי המאחרים.

16. כך, בשיר האשם, אחד הפועלים, טען בחקירתו כי במהלך האירוע האלים נזרק לעברו מוט ברזל שפגע ברגלו ופצע אותו. כמו כן לטענתו, כאשר יצא מהרכב זינקו לעברו שניים מקבוצת האחרים ותפסו בו בכוח, אך הוא הצליח לחמוק מהם. האשם טען גם שהוכה על ידי אחד החיילים. האשם נבדק בקופת חולים מיום 8.9.2025, שלושה ימים לאחר האירוע, ובמסמך סיכום הביקור צוין כי נמצאו פצע קטן שטחי בשוק רגל שמאל ונפיחות במקום. ואולם, כאשר נשאל האשם אם יוכל לזהות את האדם שהשליך את מוט הברז לעברו, הוא התקשה להצביע על חשוד ספציפי. פרטי הזיהוי שמסר אינם מספיקים לטעמי לצורך הגשת כתב אישום נגד מי מהמעורבים. אף אין בחומר החקירה ראיה התומכת בטענתו כי נחבל מפגיעת מוט ברזל שהושלך לעברו.

17. פועל נוסף, בשם מחמד דענא, טען בחקירה, כי בעת שישב ברכב פתח אחד האחרים את דלת הרכב וניסה להכות אותו על ראשו באמצעות מוט ברזל. לטענת דענא, הוא גונן על ראשו עם ידו וכתוצאה מכך נחבל ביד. בתיק מסמך רפואי המלמד כי נגרם לדענא שבר בסיס בכף יד ימין. ואולם, גם דענא לא ידע למסור בחקירתו פרטים שבאמצעותם ניתן יהיה לזהות את התוקף, וגם ביחס אליו לא הובאה כל ראיה לתמוך את הגרסה כי הוא נחבל ממכת מוט ברזל.

18. נוכח האמור, נשמט לכאורה הבסיס תחת הטענה לאכיפה בררנית. ככל שניתן היה להתרשם כי התקבלה החלטה פוזיטיבית שלא להגיש כתב אישום נגד קבוצה גדולה של חשודים, או כי המשיב לבדו "נשלף" מקבוצת חשודים, ייתכן שהיה מקום לבחון את הטענה, כאשר גם אז קבלת הטענה מותנית בכך שמדובר באנשים שווים ובנתונים שווים. ואולם, כאשר ההפליה לה טוענים באי כוח המשיב מתבטאת אך בכך שהמבקשת לא הגישה כתב אישום נגד מי מקבוצת האחרים, לא ניתן לדבר על אכיפה בררנית. לסיכום נקודה זו, התרשמתי כי הסיבה שבגללה לא הועמדו אחרים לדין טמונה בחומר הראיות ולא בהחלטה שרירותית שלא להעמיד את חברי קבוצת האחרים לדין.

19. אדגיש, כי אין משמעות הדבר כי יש לדחות את טענותיהם של האשם ושל דענא כי הם הותקפו במהלך האירוע על ידי מי מהאחרים, אלא אך כי לעת הזו אין בנמצא ראיות שניתן לבסס עליהן החלטה להעמיד לדין מעורבים נוספים. הטענה כי האירוע כלל תקיפות הדדיות באמצעות נשק קר ונגרמו נזקים גופניים גם לאנשי קבוצת פועלי המנהל, תילקח בחשבון בעת בחינת עילת המעצר.

20. במהלך הדיון שהתקיים בפניי הועלתה הטענה כי אף אם יקבע שהמשיב הוא שחבל במתלונן, הרי שפעולתו באה בגדר הגנה עצמית. ואולם, טענה זו נשמעה בחצי פה וללא פירוט. מכל

מקום, הטענה עומדת בסתירה לגרסת המשיב כי הוא כלל לא תקף את המתלונן, ודי בכך לטעמי כדי לדחותה בשלב זה. למעלה מן הצורך אוסיף, כי מצפיה בסרטון ניתן להתרשם כי המשיב רץ לכיוונו של המתלונן והנחית על ראשו מהלומה באמצעות מוט ברזל, וזאת כאשר המתלונן היה בגבו אל המשיב ולא היווה איום עליו. גם טענה זו נדחית אפוא.

עילת המעצר

21. על יסוד האמור מתגבשת עילת מעצר מסוג מסוכנות. המשיב נטל מוט ברזל כבד, רץ לעבר המשיב, שעמד בגבו אליו, והנחית מהלומה על ראשו. כתוצאה מכך נפערו בראשו של המתלונן שני חתכים ארוכים, ואך בנס לא נגרם נזק כבד יותר. נסיבות אלו מלמדות לטעמי על מסוכנות, וזאת גם אם אביא בחשבון שהפעולה נעשתה במהלך עימות שבו בוצעו תקיפות הדדיות וייתכן שהמשיב חש מאוים.

22. המשיב שוחרר כאמור ממעצר כבר למחרת האירוע, והוא נתון במעצר בית חלקי החל מהשעה 15:30 ועד לשעה 9:30 בבוקר. נוכח המסוכנות המגולמת במעשה איני מוצא להיעתר לבקשה לביטול התנאים המגבילים. ואולם, בהינתן הרקע לאירוע והנסיבות המסוימות שבהן בוצעה התקיפה, לכאורה במהלך עימות שבו חש המשיב מאוים, ניתן לשקול הקלה מסוימת בתנאים.

ההקלה בתנאים תבוא לידי ביטוי בשלב זה בכך שמעצר הבית יחל מהשעה 17:30 וימשך עד לשעה 07:30 בבוקר. האיסור על כניסת המשיב לגוש עציון והתנאים הכספיים שנקבעו - ייוותרו בעינם.

23. שירות המבחן יכין תסקר מעצר בעניינו של המשיב. התסקיר יוגש עד ליום 7.12.2025. עם קבלת התסקיר הצדדים יהיו רשאים לבקש לקבוע דיון.

המזכירות תעביר העתק מהחלטה זו לשירות המבחן.

בהסכמת הצדדים מפורסמת ההחלטה ללא צורך בהתייצבותם לדיון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ו, 05 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.